

AGJENCIA E INTELIGJENCËS FINANCIARE

TIPOLOGJI TË FSHEHJES SË PRONËSISË PËRFITUESE DHE TRANSAKSIONEVE PA PRANINË FIZIKE TË KLIENTIT

Janar 2026

HJRJE

Transparenca në lidhje me pronësinë përfituese, përbën një element thelbësor në ruajtjen e integritetit të sistemit financiar dhe në parandalimin e keqpërdorimit të tij për qëllime të jashtëligjshme. Fshehja ose maskimi i pronarit përfitues fundor është një nga metodat më të përdorura nga individët dhe subjektet e përfshira në pastrimin e parave (PP), financimin e terrorizmit (FT), përhapjen e armëve të dëmtimit në masë (ADM), shmangien e sanksioneve dhe forma të tjera të krimit financiar, duke shfrytëzuar struktura komplekse juridike, kompani guackë, marrëveshje mirëbesimi (truste) dhe ndërmjetës profesionalë.

Pastrimi i parave dhe financimi i veprimtarive të paligjshme përbëjnë një kërcënim të vazhdueshëm për stabilitetin financiar, integritetin e tregjeve dhe besueshmërinë e institucioneve financiare dhe jo-financiare. Në kuadër të standardeve ndërkombëtare për parandalimin e pastrimit të parave dhe financimit të terrorizmit (PP/FT), një rëndësi e veçantë i kushtohet identifikimit dhe analizimit të tipologjive të reja dhe të sofistikuara që shfrytëzojnë boshllëqet rregullatore, shërbimet ndërkufitare dhe zhvillimin e teknologjisë financiare. Në këtë kontekst, transaksionet e kryera pa praninë fizike të klientit përfaqësojnë një nivel të shtuar rreziku, për shkak të vështirësive në verifikimin e identitetit, pronësisë përfituese dhe qëllimit real të marrëdhënies së biznesit.

Aktorët kriminalë dhe në disa raste aktorë shtetërorë ose jo-shtetërorë, vijnë të përfitojnë nga dobësitë në kuadrin ligjor, institucional dhe mbikëqyrës që lidhet me identifikimin dhe verifikimin e pronësisë përfituese. Këto dobësi, çenojnë efektivitetin e masave kundër PP/FT dhe krijojnë rreziqe serioze për sistemin financiar në nivel kombëtar dhe ndërkombëtar.

Në këtë kuadër, Agjencia e Inteligjencës Financiare, në përputhje me standardet dhe praktikat më të mira ndërkombëtare të Grupit të Posaçëm të Veprimit Financiar (FATF) dhe organizmave të tjerë ndërkombëtarë, ka përgatitur këtë raport të tipologjive që lidhen me fshehjen e pronësisë përfituese dhe transaksionet pa praninë fizike të klienteve. Raporti evidenton rreziqet që burojnë nga mungesa e transparencës së pronësisë përfituese dhe ndikimin e saj në shmangien e detyrimeve ligjore për parandalimin e PP/FT/ADM dhe zbatimin e sanksioneve financiare.

Mbrojtja e klientit dhe ofrimi i shërbimeve të ndërmjetësimit dhe këshillimit profesional paraqesin rreziqe të konsiderueshme për keqpërdorim në skema të pastrimit të parave dhe mashtrimit financiar. Raste të tilla përfshijnë përdorimin e kompanive “guackë”, ofruesve të shërbimeve të trusteve dhe kompanive, si dhe profesionistëve të kontabilitetit dhe këshillimit fiskal, për të maskuar origjinën reale të fondeve dhe për të shmangur detyrimet tatimore.

Tipologjitë e paraqitura, synojnë të evidentojnë metodat, tendencat dhe teknikat më të zakonshme të përdorura për të fshehur pronarët përfitues, si dhe të përditësojnë njohuritë e subjekteve të legjislacionit në fuqi, në fushën e parandalimit të PP/FT/ADM. Ato shërbejnë

gjithashtu për identifikimin e sfidave në zbatimin e detyrimeve ligjore, promovimin e praktikave më të mira dhe forcimin e qasjes së bazuar në risk.

Këto tipologji synojnë të mbështesin sektorin publik dhe privat në rritjen e kapaciteteve për identifikimin, verifikimin dhe monitorimin efektiv të pronësisë përfituese, përmes trajnimit të vazhdueshëm të strukturave përgjegjëse dhe përditësimit të vlerësimeve të riskut, duke kontribuar kështu në forcimin e sistemit kombëtar të parandalimit të PP/FT/ADM.

Tipologji nr.1: Kompani fiktive (guackë) dhe kompani të gatshme për përdorim.

Zyrtarë publikë në Ekuador, së bashku me të afërm dhe persona të lidhur me studio ligjore, krijuan një sërë kompanish “guackë” në disa shtete me qëllim marrjen e pagesave të rryshfetit. Pagesat u kryen përmes individëve të lidhur me kompani që furnizonin mallra dhe shërbime për një institucion publik në sektorin e hidrokarbureve. Për të dërguar pagesat dhe për të fshehur përfituesit e vërtetë të transfertave, furnitorët krijuan kompani në Panama, Hong Kong, Ishujt Britanikë të Virgjër, Bahamas, Uruguai dhe SHBA.

Tipologji nr.2: Përdorimi i aksionerëve të emëruar.

I pandehuri krijoi gjashtë kompani fiktive në Ishujt Britanikë të Virgjër dhe përdori llogaritë bankare të këtyre kompanive për pastrimin e të ardhurave nga krimi, me një shumë totale prej më shumë se 1 miliardë paundësh Egjiptianë. Vepra mëmë ishte “fitim i paligjshëm”. Të gjashtë kompanitë fiktive kishin një aksionar të emëruar, më qëllim për të fshehur pronësinë e vërtetë përfituese.

Tipologji nr.3: Përdorimi i kompanive fasadë dhe organizimeve ligjore

Një sindikatë Australiane e trafikut të drogës, përdori disa metoda për pastrimin e më shumë se 1 milion dollarë Australianë, të përfituara nga veprimtaria kriminale. Për pastrimin e të ardhurave nga shitjet e kanabisit, u përdorën llogari të një organizimi ligjor (trust), një kompani fasadë, mallra me vlerë të lartë dhe pasuri të paluajtshme. Sindikata gjithashtu keqpërdori shërbimet e dy profesionistëve (një kontabilisti dhe një avokati) për të mundësuar aktivitetin e saj kriminal. Një nga katër metodat e pastrimit të parave të përdorura nga sindikata, përfshinte transferimin e pasurisë së jashtëligjshme tek anëtarët e saj nën maskën e pagave të ligjshme. Anëtarët e sindikatës, punësuan një kompani që specializohej në përpunimin e pagesave, për të kaluar pagat nga kompania e tyre e re e transportit.

Të ardhurat nga shitjet e kanabisit, anëtarët e sindikatës i depozitonin në para fizike në llogarinë e kompanisë së transportit. Nga kjo llogari, fondet transferoheshin te kompania e përpunimit të pagave. Më pas, kompania e përpunimit të pagave ua kalonte këto fonde

anëtarëve të sindikatës, duke i paraqitur si paga nga burime të ligjshme. Anëtarët e sindikatës merrnin një pagë vjetore rreth 100,000 dollarë australianë.

Tipologji nr.4: Përdorimi i kompanive fasadë për transaksionet me vëndet nën sanksione ndërkombëtare.

Autoritetet Amerikane identifikuan disa kompani fasadë të përdorura për të fshehur pronësinë e disa pasurive Amerikane nga Banka Iraniane Melli, e cila më parë ishte themeluar nga autoritetet amerikane për ofrimin e shërbimeve financiare ndaj entiteteve të përfshira në programin bërthamor dhe raketor të Iranit. Banka Melli gjithashtu ishte subjekt i një thirrjeje për vëmendje të shtuar ndaj Rezolutës 1803 të Këshillit të Sigurimit të OKB-së. Departamenti i Drejtësisë mori vendimin për sekuestrimin e pasurive të konsiderueshme, të kontrolluara nga Qeveria e Iranit. Këto pasuri përfshinin një kullë zyrash 36-katëshe në Manhattan, me një vlerë mbi 500 milionë dollarë amerikanë, prona të tjera, dhe disa milion dollarë në para fizike. Pronësia e kullës së zyrave ishte e ndarë midis Bankës Melli (40%) dhe Fondacionit Alavi (60%), i cili ofronte shërbime për iranianët.

Tipologji nr.5: Ndarja e themelimit të kompanisë dhe administrimit të pasurive në shtete të ndryshme.

Kompania ndërkombëtare 'A' me seli në Holandë, i kalonte fonde korruptive një punonjësi qeveritar, përmes kompanive 'guackë'. Një kompani ndërkombëtare, e regjistruar në një juridiksion ndërkombëtar, kishte të regjistruar si pronar përfitues një punonjës qeveritar, me aksionerë dhe drejtorë të emëruar. Pagesat u kryen përmes një llogarie bankare Holandeze të një dege të kompanisë ndërkombëtare, drejt një llogarie të kompanisë ndërkombëtare në Estoni dhe përmes një ndërmarrjeje të regjistruar në Hong Kong, pas së cilës këto fonde u paguan në llogari bankare në një juridiksion të huaj dhe më pas në një llogari bankare të kompanisë ndërkombëtare në Luxemburg. Ryshfetet u paguan gjithashtu edhe për organizata bamirësie që ishin të lidhura drejtpërdrejt me punonjës qeveritarë. Për të dokumentuar ryshfetin, në regjistrat kontabël u përdorën fatura të rreme.

Tipologji nr.6: Përdorimi i trusteve dhe marrëveshje të tjera ligjore

Njësia e Policisë "Nucleo" në Milano vendosi një sekuestro preventive mbi fondet që mund të gjurmoheshin deri te një familje e vetme, të cilat mbaheshin në Ishujt Britanik, me një vlerë totale prej 1.3 miliardë Eur. Pasuritë ishin fshehur përmes një rrjeti të ndërlikuar trustesh. Llogari të shumta trusti fshihnin përfituesit e pasurive që përbëheshin nga letra me vlerë të borxhit publik dhe para fizike. Hetimi konstatoi se midis viteve 1996 dhe 2006, subjektet kishin vendosur pasuritë e tyre në kompani që ushtronin aktivitetin në Holandë dhe Luksemburg, përmes operacioneve të ndërlikuara korporative dhe duke i transferuar ato në

truste të ndryshëm në Ishujt Britanik. Më pas, fondet u rikthyen ligjërisht në vënd përmes një amnistie fiskale në dhjetor 2009. Hetimi identifikoi kontabilistë të licencuar të cilët ndër vite kishin mundësuar fshehjen e fondeve përmes trusteve me synimin e pastrimit dhe riinvestimit të tyre.

Tipologji nr.7: Përdorimi i trusteve të revokueshme dhe ofruesve të shërbimeve

Personi 'A', krijoi një trust të revokueshëm në Ishujt Kajman, ku ai vetë ishte themeluesi, ndërsa një ofrues lokal i shërbimeve të trusteve dhe kompanive vepronte si kujdestar. 'A' gjithashtu organizoi themelimin e një kompanie në Ishujt Kajman të quajtur "Kompania B", me të njëjtin ofrues lokal që shërbente si zyra e regjistruar e saj. Ofruesi i shërbimeve u vu në dijeni për akuza që lidhnin 'A' me një mashtrim në kontrata naftë dhe gazi, i cili përfshinte edhe anëtarë të një qeverie të huaj. Gjatë një periudhe dyvjeçare, ofruesi raportoi se trusti dhe kompania bazë, kishin marrë një numër të madh transfertash fondesh dhe pasurish nga burime që më vonë u konsideruan të dyshimta, gjë që rriti dyshimet dhe çoi në dërgimin e një raporti për transaksion të dyshimtë. Analiza e llogarive të trustit zbuloi dërgim fondesh drejt individëve të përmendur në shumë raporte mediatike, të cilët dyshohej se kishin marrë pjesë në skandalin e ryshfeteve. Në përgjigje të një kërkese, juridiksioni i huaj konfirmoi se 'A' ishte nën hetim për pastrim parash dhe korrupsion të zyrtarëve qeveritarë.

Tipologji nr.8: Përdorimi i aksionerëve dhe drejtorëve të emëruar (formal)

Shoqëri të regjistruara në Zelandën e Re nga Ofrues i Shërbimeve të Kompanive me bazë në Vanuatu, i drejtuar nga shtetas të Zelandës së Re, dyshohej se vepronin si kompani guackë që mundësonin aktivitete kriminale në vënde të huaja.

Ofruesi vepronte si aksioner i emëruar dhe siguronte drejtorë të emëruar që banonin në Vanuatu, Panama dhe Seishell. Ofruesi gjithashtu siguronte një drejtor të emëruar nga Zelanda e Re, për të përmbushur kërkesën ligjore për të pasur një drejtor dhe adresë rezidente në Zelandën e Re. Në rastin e Kompanisë 'A', punonjësi i rekrutuar për të vepruar si drejtor, nuk kishte dijeni për aktivitetet që zhvilloheshin, pasi nuk kishte pasur asnjë përfshirje të mëparshme në veprimtaritë e ofruesit.

Deri në vitin 2010, ofruesi kishte regjistruar afërsisht 2,000 shoqëri në Zelandën e Re në emër të klientëve në vënde të huaja. Adresa, në Okland, përdorej si zyra e regjistruar për shumicën e shoqërive. Autoritetet dyshojnë se të paktën 73 prej këtyre shoqërive kanë mundësuar kryerjen e veprave penale në juridiksione të huaja, duke përfshirë kontrabandën e mallrave të paligjshme, kontrabandën e armëve, mashtrimin fiskal, mashtrimin në investime dhe pastrimin e parave.

Tipologji nr.9: Përdorimi i kompanive guackë dhe ofruesi i shërbimeve të kompanive.

Një kompani guackë në Zelandën e Re u krijua nga një Ofrues i Shërbimeve të Kompanive i Zelandës së Re me bazë në Vanuatu. Kompania guackë, u regjistrua në emër të një klienti të panjohur të huaj dhe u përdorën persona të emëruar për të fshehur identitetin e pronarëve përfitues. Aktiviteti i vërtetë i kompanisë guackë, nuk ishte i qartë dhe nuk pasqyrohej nga emri i kompanisë. Adresa e listuar në regjistrin e kompanive ishte e njëjta zyrë virtuale në Okland si ajo ofruesit. Drejtori i emëruar banonte në Seishell, ndërsa aksioneri i emëruar ishte një kompani aksionare në pronësi të ofruesit. Vetë kjo kompani aksionare, ishte në thelb një kompani guackë dhe ishte përdorur si aksioner për qindra kompani të tjera guackë të regjistruara nga i njëjti ofrues.

Raportimet e mediave tregonin se nëpërmjet një prokure ofruesi kishte transferuar drejtimin e kompanisë te një shtetas rus, i cili kishte shitur të dhënat e pasaportës së tij, dhe ishte hapur një llogari bankare në Letoni. Kur gazetarët nga Projekti për Raportimin e Krimin të Organizuar dhe Korrupsionit (OÇRP) kontaktuan shtetasin rus, ai tregoi se nuk kishte dijeni për kompaninë në Zelandën e Re apo për llogaritë e saj bankare. Identiteti i tij, të cilin ai e kishte shitur, ishte përdorur pa dijeninë e tij.

Për më tepër, një ish-oficer i policisë tatimore ruse u tha gazetarëve se qindra zyra ligjore janë të specializuara në krijimin e kompanive guackë “gati për përdorim” për klientët e tyre që dëshirojnë të mbeten anonimë. Zakonisht, këto zyra ligjore mbështeten te individë në kushte të pafavorshme që u shesin të dhënat e pasaportës për afërsisht 100–300 dollarë Amerikanë.

Transaksionet tregtare u zhvilluan me disa kompani Ukrainase, përfshirë një kompani shtetërore tregtare armësh. Kontratat më pas u anuluan pasi fondet ishin transferuar, dhe rimbursimet u bënë te kompani të tjera ndërkombëtare të palëve të treta. Transaksione u kryen gjithashtu me tre kompani të tjera guackë në Zelandën e Re të regjistruara nga i njëjti ofrues, duke përdorur të njëjtin drejtor të emëruar, aksioner të emëruar dhe adresë zyre virtuale si kompania guackë e sipërpërmendur. Raportimet e mediave tregonin se të katër kompanitë guackë ishin përfshirë në pastrimin e 40 milion dollarëve amerikanë për kartelin e drogës Sinaloa me bazë në Meksikë.

Tipologji nr.10: Përdorimi i kompanive guackë, aksionerëve dhe drejtorëve të emëruar.

Kompani guackë me bazë në Panama, Belize dhe Mbretërinë e Bashkuar, me aksionarë dhe drejtorë të emëruar, u përdorën për të hapur llogari bankare në Letoni, përmes të cilave u kryen pagesa ndërkombëtare me vlerë qindra miliona dollarë. Shumica e transaksioneve ishin pagesa të kryera në emër të subjekteve Vietnameze për mallra të importuara, ose pagesa për shtetas vietnamezë që jetonin jashtë vendit, në emër të dërguesve që supozohej se ishin me bazë në Vietnam. Kjo lidhje e dukshme me Vietnamin tregonte se llogaritë mund të ishin kontrolluar ose administruar nga brenda Vietnamit. Llogaritë bankare në Zelandën e Re, të cilat mbaheshin nga studentë ose nga tregtarë dhe eksportues frutash, u përdorën për të pranuar fonde të transferuara nga llogari bankare në Letoni, Kamboxhia dhe Kinë. Më shumë

se 15 prona në Zelandën e Re u blenë me këto фонде, dhe të gjitha transaksionet u realizuan përmes zyrave ligjore në Zelandën e Re. Informacionet tregonin gjithashtu se llogaritë letoneze po “rimbusheshin” nga llogari bankare të kompanive guackë me bazë në juridiksione ndërkombëtare, gjë që tregonte se po zhvillohej një proces i koordinuar i shtresëzimit, për fshehjen e pronësisë përfituese dhe origjinës së фондеve.

Tipologji nr.11: Përdorimi i skemave komplekse të kompanive guackë.

Një institucion shtetëror nënshkroi kontrata për punë kërkimore dhe për zhvillimin e një programi të veçantë kompjuterik me Kontraktorin nr. 1 dhe Kontraktorin nr. 2. Analiza e transaksioneve financiare tregoi se këta kontraktorë nuk zhvillonin vetë asnjë aktivitet kërkimor, por i transferonin fondet buxhetore te nënkontraktorë, mes të cilëve kishte edhe laboratorë shkencorë realë. Shumica e фондеve nga Kontraktori nr. 1 iu dërguan nënkontraktorit të tij, i cili i kanalizoi fondet në një skemë financiare të fshehtë që përfshinte disa shtresa kompanish guackë. Në fund, fondet u tërhoqën me para në dorë. Shumica e фондеve nga Kontraktori nr. 2 iu dërguan një kompanie pasurish të paluajtshme, e cila i investoi fondet në aktivitetin e vet tregtar, bleu makina luksoze dhe dha hua pa interes për disa individë.

Analiza e të dhënave të pronësisë, informacionit të regjistrimit të adresave, bazës së të dhënave të rezervimeve të biletave ajrore, transaksioneve financiare dhe të dhënave të organeve të zbatimit të ligjit tregoi se Kontraktori nr. 2 më parë ishte në pronësi të shtetasit ‘X’, përpara se pronësia t’u kalonte personave të emëruar formalisht që nuk kishin asnjë lidhje me skemën. Kompania e pasurive të paluajtshme, ishte më parë në pronësi të ‘X’, përpara se të transferohej te vajza e tij. Kontraktori nr. 1 ishte në pronësi të personave formal, që nuk kishin asnjë njohuri për aktivitetin e kompanisë dhe merrnin udhëzime nga ‘X’. Këta persona merrnin një “pagë” nga llogaria e kompanisë. Drejtori i departamentit të klientit shtetëror, përgjegjës për aktivitetet kërkimore, ishte vëllai i ‘X’. Vajza e këtij drejtori bleu pasuri të paluajtshme të shtrenjta duke përdorur paratë që ishin depozituar paraprakisht në llogarinë e saj. Gjithashtu, një grua që kishte bërë udhëtime ajrore së bashku me ‘X’, bleu pasuri të paluajtshme të shtrenjta duke përdorur para të depozituara paraprakisht në llogarinë e saj.

Tipologji nr.12: Deklarimi i shumë përfituesve

Kjo skemë u përdor për të fshehur фонде të përfituara nga mashtrimet e inxhinierisë sociale dhe vepra të tjera kriminale. Aktiviteti që shërbente për të mbuluar këto veprimtari kriminale, ishte tregtia ndërkombëtare që përfshinte фонде të dërguara nga shoqëritë tregtarë në Europë dhe SHBA, që supozohej se po bënin pagesa për furnitorë në Azinë Lindore. I dyshuari, pronari i një institucioni të licencuar për transferime parash, drejtonte gjithashtu një institucion të dytë të paregjistruar. Ai përdorte disa persona fizikë si pika kontakti në Azinë Lindore, të cilët nga ana e tyre kontaktuan ofrues lokalë të shërbimeve të kompanive me qëllim krijimin e kompanive ndërkombëtare dhe hapjen e llogarive bankare. Persona formal

lokalë, u regjistruan si aksionarë të kompanive të reja ndërkombëtare të krijuara për këtë skemë. Për më tepër, disa aksionarë u regjistruan duke përdorur pasaporta të siguruara nga kontaktet e të dyshuarit të sipërpërmendur. Adresat e regjistruara të kompanive ishin në Azinë Lindore dhe llogaritë bankare u hapën në të njëjtat vende ku ndodheshin edhe “zyrat” e tyre.

Një pjesë e fondeve u transferua në Izrael, në një llogari bankare të hapur nga i dyshuari. Më shumë se 60 përfitues u deklaruan në bankë si përfitues ligjorë, në mënyrë të tillë që bankës i ishte e vështirë të përcaktonte se cili transaksion i përkiste kujt. Fondet u dërguan nga kompanitë e krijuara nga i dyshuari, por banka pritëse nuk ishte në dijeni se këto kompani ishin faktikisht nën kontrollin e tij.

Tipologji nr.13: Përdorimi i kredive dhe faturave false

Autoritetet hetimore zbuluan se i dyshuari ‘A’ drejtonte një biznes importi në Australi dhe ishte pjesëmarrës në një skemë evazioni fiskal të organizuar nga një kontabilist. I dyshuari ‘A’ dhe bashkëshortja e tij ishin drejtorë dhe aksionarë të një kompanie Australiane (kompania 1). Gjithashtu, i dyshuari ‘A’ ishte drejtor dhe aksionar edhe i një kompanie tjetër Australiane (kompania 2). Një bashkëpunëtor i të dyshuarit ‘A’, ishte bashkë drejtor i kompanisë 2. Autoritetet zbuluan se kontabilisti kontrollonte një kompani të tretë (kompania 3), e cila ishte e regjistruar në Hong Kong dhe zotëronte një llogari bankare në Australi. Kjo kompani përdorej për të lëshuar fatura të rreme për kompanitë 1 dhe 2. Gjatë një periudhe prej pesë vjet e gjysmë, kompania 3 lëshoi fatura të rreme për kompanitë 1 dhe 2 për “shërbime ndërmjetësimi” të supozuara. I dyshuari ‘A’ pagoi faturat e rreme, të cilat arrinin në më shumë se 2 milionë dollarë Australianë, duke urdhëruar kompanitë 1 dhe 2 që të bënin pagesat në llogarinë e kompanisë 3. Fondet e paguara kompanisë 3, pas zbritjes së një komisioni 10% për kontabilistin, u kthyen përsëri te i dyshuari ‘A’ dhe personat e lidhur me të.

Tipologji nr.14: Manipulimi i informacionit dhe raportit vjetor të kompanisë etj.

Drejtori i përgjithshëm i një kompanie të huaj publikoi informacione mashtruese dhe të rreme në raportin vjetor të kompanisë. Ai e kishte mbivlerësuar të ardhurat e grupit të kompanisë me 275%. Këto informacione iu dorëzuan komisionit të letrave me vlerë të atij vendi, si pjesë e propozimit të kompanisë për t’u listuar në bursën kombëtare. Drejtori i përgjithshëm krijoi një trust të revokueshëm dhe një kompani mbështetëse në Ishujt Kajman. Më pas, ai hapi një llogari bankare jashtë vendit në emër të kompanisë së Ishujve Kajman, për të cilën ai kishte prokurë ligjore, duke i mundësuar tregtimin në llogari. Kjo strukturë u krijua me qëllim që të fshihej përfshirja e drejtorit të përgjithshëm në tregtimin e aksioneve të kompanisë së huaj dhe për të fshehur pasuritë e përfituara nga aktivitetet e tij të paligjshme. Kompania e Ishujve Kajman mbante më shumë se 1 milion dollarë Amerikanë në këtë llogari bankare. Autoriteti

i Raportimit Financiar bëri një njoftim zyrtar në Njësinë e Inteligjencës Financiare të vendit të origjinës së shtetasit të huaj. Ky shtetas i huaj ishte akuzuar në vendin e tij për tre raste të dhënies së informacionit mashtrues dhe të rremë.

Tipologji nr.15: Krijimi i personave juridikë dhe organizimeve ligjore

Në këtë rast, një individ organizoi një skemë piramidale mashtrimi me hua, me qëllim që të shtonte në mënyrë të rreme shitjet dhe të ardhurat e kompanisë së tij. Kompania e tij shërbente si fasadë për të krijuar hua fiktive. Në këtë skemë ishin të përfshirë bashkëshortja dhe djali i tij. Të pandehurit krijuan një numër të madh personash juridik, përfshirë truste, korporata dhe shoqëri me përgjegjësi të kufizuar, me qëllim që të hapnin llogari bankare për të menaxhuar fondet e jashtëligjshme dhe për të fshehur pronësinë dhe përfshirjen e tyre në skemë. Të pandehurit, përdorën shërbimet e një profesionisti ligjor (avokat) për të krijuar disa nga këto persona dhe për të devijuar huatë e marra nga kompania për përfitim personal, duke përfshirë blerjen e gurëve të çmuar dhe bizhuterive.

Avokati gjithashtu krijoi truste në emër të individit dhe familjes së tij, dhe ndihmoi në shitjen e bizhuterive që mbaheshin në ato truste. Individu siguroi dokumente të rreme, që supozohej të tregonin se bizhuteritë ishin dhuratë e transferuar në trust. Trusteve u jepej një pamje legjitimiteti dhe një histori mbuluese për të justifikuar mashtrimin. Si rezultat, 2.8 milionë dollarë amerikanë (USD) nga shitja e bizhuterive u transferuan në llogarinë e trustit. Më pas, 200,000 USD u transferuan nga llogaria rrjedhëse e trustit, në një llogari tjetër të hapur për një trust të ndryshëm. Kjo transfertë u mundësua duke përdorur adresën e avokatit.

Tipologji nr.16: Krijimi dhe shitja e kompanive ‘të gatshme’ (*shelf company*)

Të pandehurit organizuan një komplot për të shitur kredi të rreme për energji të rinovueshme, duke përdorur kompani guackë dhe kompani “të gatshme” në SHBA, me qëllim që të përfitonin në mënyrë mashtruese kredi tatimore për energji të rinovueshme nga qeveria Amerikane për karburante të rinovueshme që në fakt nuk ishin prodhuar, dhe për të pastruar fitimet e jashtëligjshme për përfitimin e tyre personal. Ndër pasuritë që ata fituan në mënyrë të jashtëligjshme nga këto të ardhura ishin pasuri të paluajtshme, varka, makina, orë dhe ar. Gjatë hetimit, forcat e rendit përcaktuan se i pandehuri kishte udhëzuar një rrjet të kontakteve të tij profesionale që të blinin kompani “të gatshme” në mbarë SHBA-në, të cilat do të shërbenin si blerës të supozuar të karburanteve të rinovueshme dhe si shitës të supozuar të lëndëve të para. Përdorimi i kompanive “të gatshme” u zbulua përmes intervistimit të personave që kishin hapur llogari bankare në emër të atyre kompanive dhe përmes urdhrave të kontrollit të kryer në disa prej bizneseve.

Tipologji nr.17: Shërbime drejtimi, kujdestarie (besimi), zyre virtuale dhe kutie postare.

Një firmë ligjore nga Zelanda e Re ishte lidhur me klientë që ishin implikuar, arrestuar ose dënuar për një mori krimesh, duke përfshirë keqpërdorim fondesh, ryshfet, korrupsion, shmangie nga taksat dhe pastrim parash. Kjo firmë ligjore vendosi bazën e saj të biznesit në Zelandën e Re dhe punonte për klientë jashtë vendit duke përdorur njohuritë e saj të thella mbi ligjin e taksave, trustet dhe kompanitë në Zelandën e Re.

Kompanitë dhe partneritetet u krijuan nga kjo firmë ligjore nga Zelandë e Re, e cila përdorte rregullisht punonjësit e saj si drejtorë dhe aksionarë të emëruar, ndërsa pronarët përfitues (të cilët ndonjëherë ishin kriminelë ose bashkëpunëtorët e tyre) nuk shpallehin publikisht. Për më tepër, shpesh krijohej një zinxhir kompanish, ku një kompani ishte aksionere e një tjetër, e cila ishte aksionere e një tjetër, gjë që shtonte kompleksitetin në strukturë dhe largonte më tej pronarin përfitues nga fondet dhe pasuritë e kompanive. Ndonjëherë një kompani “e gatshme” nga Zelandë e Re përdorej si kujdestar i një trusti.

Kompanitë e përfshira ishin zakonisht të gjitha kompani “guackë” me drejtorë të emëruar, aksionarë dhe adresa. Kompanitë, partneritetet dhe trustet përbënin strukturat komplekse të krijuara nga kjo firmë ligjore nga Zelandë e Re, të cilat mund të përdreshin për të fshehur dhe mbrojtur pasurinë. Për më tepër, ndonjëherë personat juridik krijohehin ndërkombëtarisht nga bashkëpunëtorët e biznesit të kësaj firme ligjore në vende të tjera, të cilat shtoheshin në struktura, duke rritur më tej kompleksitetin dhe duke ulur aftësinë dhe efikasitetin e zbulimit të krimit dhe pasurisë së fshehur. Nëse lindnin dyshime dhe një person me një strukturë të tillë ishte subjekt hetimi, ekzistonte një gjurmë auditimi e ndërlikuar që do të ishte e vështirë për t’u ndjekur. Kishte një sërë treguesish se kriminelët kishin pasur struktura të krijuara nga kjo firmë ligjore nga Zelandë e Re, me prova se disa nga këto struktura ishin përdorur nga kriminelët për të fshehur pasuri.

Një punonjës i bazuar në Zelandë e Re, gjithashtu ishte emëruar si drejtor për të përmbushur kërkesën ligjore për të pasur një drejtor dhe adresë rezidente në Zelandë e Re, megjithatë, pronari përfitues i kompanisë nuk identifikohet në çdo rast.

Tipologji nr.18: Realizimi i transaksioneve përmes llogarive të trustit ose llogarive të klientit.

Individi 1, një shtetas i SHBA-së dhe banues në Belize, themeloi më shumë se 5,000 kompani “guackë” në Belize dhe Antilet Perëndimore për të kryer një numër mashtrimesh me tituj dhe tatime. Individi 2, me dy shtetësi, amerikane dhe kanadeze, ishte pronari sekret i një kompanie ndërkombëtare broker-dealer dhe menaxhimi investimesh me bazë në Panama dhe Belize. Ky aktivitet përfshinte tre skema të ndërlidhura:

- promovim i rremë i aksioneve dhe manipulim i çmimeve;
- shmangie e taksave mbi fitimet kapitale sipas ligjit Amerikan Për përputhshmërinë tatimore të llogarive të huaja (FATCA);

- pastrim i më shumë se 250 milionë USD fitime përmes kartave të pa identifikueshme dhe llogarive të posaçme (*escrow*) të avokatëve.

Individi 2 përdori shërbimet e një avokati me bazë në SHBA për të pastruar më shumë se 250 milionë USD të fituara nga manipulimi i aksioneve të disa kompanive Amerikane – duke i kanalizuar të ardhurat e mashtrimit në pesë llogari të firmës ligjore dhe duke i dërguar më pas tek anëtarët e skemës dhe bashkëpunëtorët e tij. Këto skema fsheheje i mundësuan gjithashtu Individit 2, të shmangë detyrimet e raportimit ndaj autoriteteve tatimore.

Tipologji nr.19: Mbrojtja e klientit dhe shërbimet e ndërmjetësimit

Kjo skemë përdorej për të fshehur fitimet nga mashtrimi i kryer përmes tregtimit të valutave të huaja dhe kontratave të opsioneve. Kompanitë lokale tërhiqnin investitorë të huaj dhe paraqiteshin si platforma të ligjshme tregtimi valutash dhe opsionesh (*binary options*). Kompani private, përfaqësues të bankave të huaja dhe firma ligjore krijuan kompani të huaja jashtë vendit duke kontaktuar ofrues të shërbimeve të kompanive të në vende të ndryshme. Këta të fundit krijuan kompani “guackë” në këto vënd. Ofruesit e huaj në shërbimet e tyre përfshinin gjithashtu hapjen e llogarive bankare në favor të kompanive guackë në vende të tjera. Pasi kompanitë u krijuan, ofruesit e shërbimeve nuk morën pjesë në administrimin apo aktivitetet të tjera që lidheshin me to. Në disa raste, të dyshuarit përdorën kompanitë si mjet për pastrimin e parave, ndërsa në raste të tjera i shitën kompanitë palëve të treta.

Tipologji nr.20: Aktivitet ndërmjetësimi dhe administrimi i pasurive të paluajtshme.

I akuzuari operonte një biznes ndërmjetësimi hipotekash dhe disa kompani të tjera që zotëronin dhe menaxhonin pasuri të patundshme. Ai përdorte llogari të personave të emëruar, korporata “guackë” dhe skema të tjera për të fshehur pronësinë e tij. Skema përfshinte blerjen e pronave që zotëroheshin nga kompani të kontrolluara nga i akuzuari, përmes një punonjësi të tij. Blerjet financoheshin përmes kredive. Në lidhje me aplikimet për kredi, i akuzuari dhe të tjerë paraqitën informacion të rremë lidhur me gjendjen financiare të huamarrësit/blerësit, vlerësime mashtruese që rritën në mënyrë fiktive vlerën e garancisë dhe dokumente të tjera që përmbanin përfaqësime të rreme materiale. Subjekti “shiste” pronë të zotëruar nga një entitet që ai kontrollonte tek një tjetër entitet që gjithashtu e kontrollonte, me çmime shumë të larta. Blerjet financoheshin përmes aplikimeve mashtruese për kredi dhe dorëzimit të dokumenteve të rreme. Gjithashtu, i akuzuari ndryshonte faturat të drejtuara njërit nga entitetet duke fryrë kostot e punimeve të listuara në faturat origjinale, për t’i dhënë paraqitjen e rreme sikur përmirësime ishin kryer në pronat që shërbenin si garanci për kreditë.

Tipologji nr. 21: Ofrimi i shërbimeve për klientë dhe ndërmjetës të vendosur jashtë vendit.

Qëllimi i pretenduar legjitim i skemës ishte zhvillimi dhe ndërtimi i pasurive të paluajtshme, bazuar në investitorë të vegjël që injektonin kapital. Fondet e siguruara nga themeluesi i trustit ose nga anëtarët e tjerë që iu bashkuan skemës, rridhnin nga aktivitete të jashtëligjshme (korrupsioni i zyrtarëve publikë dhe pasurimi i paligjshëm). Skema përfshinte një kompani në Ishujt Virgjër Britanikë me drejtorë të emëruar, të kontrolluar nga një Person i Ekspozuar Politikisht (PEP), i cili ishte klient i një banke që kishte marrëdhënie me ofruesin e shërbimeve. Ofruesi krijoi një trust pasurishë të paluajtshme për të marrë para dhe pasuri që rridhnin nga aktiviteti i themeluesit dhe i “investitorëve.” Fondet e siguruara u investuan në një projekt pasurishë të paluajtshme, me të njëjtat pasuri që u përdorën si garanci ndaj bankës që financonte 60% të projektit. Pronari përfitues përfundimtar i projektit të pasurive të paluajtshme ishte djali i PEP-it. Kujdestari i trustit nuk kreu vigjilencë të zgjeruar dhe mbështetej vetëm në vigjilencën e kryer nga banka që referoi klientin, pasi si klienti ashtu edhe kujdestari mbanin një marrëdhënie biznesi me bankën.

Tipologji nr. 22: Dhënia e këshillave për përputhshmërinë fiskale

Kjo skemë kishte për qëllim, që lëvizjet e fondeve të dukeshin si pagesa për palë të tjera, ndërkohë që në të vërtetë, paratë ktheheshin në fund te përfituesi origjinal. Të dyshuarit transferuan para nga llogaritë e kompanive të tyre në llogaritë bankare të kompanive në Zelandën e Re. Kompanitë dhe llogaritë bankare në Zelandën e Re, ishin të kontrolluara nga një kontabilist i bazuar në Vanuatu, i cili ishte i autorizuar për të kryer veprimet në llogaritë bankare. Pagesat u përshkruan gabimisht në regjistrat e kompanive si “tarifa administrimi dhe konsulence”, me fatura të rreme që përputheshin me shumën e paguar në llogaritë bankare të Zelandës së Re. Për shërbimet e konsulencës së ofruar, nuk kishte asnjë dokument justifikues. Pagesat e rreme të shpenzimeve, u kërkua të konsideroheshin si të zbritshme, në deklaratat tatimore të kompanive X, Y dhe Z, duke ulur kështu padrejtësisht të ardhurat tatimpagueshme dhe detyrimet tatimore. Kontabilisti më pas transferoi paratë, duke i paraqitur ato si “hua ndërkombëtare” përmes një serie transaksionesh ndërkombëtare, përmes llogarive që mbaheshin në emër të kompanive të kontrolluara nga kontabilisti. Ai transferoi paratë në llogaritë bankare personale të të dyshuarve në Australi. Paratë u transferuan përmes një kompanie të huaj të kontrolluar nga kontabilisti, veçmas nga kompanitë në Zelandën e Re që morën fillimisht paratë. Për të maskuar transferimin e fondeve që po ktheheshin në Australi si hua, u krijuan dokumente të rreme që pretendonin të ishin marrëveshje huaje ndërkombëtare me një huadhënës të huaj, të cilat nuk vlerësohen si të ardhura dhe nuk kanë detyrime tatimore.

Tipologji nr. 23: Ofrimi i konsulencës tatimore.

Një hetim penal ndaj një ofruesi shërbimesh në Holandë, u ndërmor për shkak të shkeljeve sistematike për të raportuar transaksione të pazakonta që lidheshin me pastrim parash.

Dyshohej se kjo sjellje përfshinte mundësonte kryerjen e transaksioneve fiktive në emër të klientëve të huaj për të siguruar, për shembull, që pasuritë ose pronat e këtyre klientëve të ttoheshin sa më pak, ose që fondet e depozituara të transferoheshin në një vënd tjetër përmes transaksioneve të rreme. Këto veprime realizoheshin përmes strukturave të ndërlikuara, të përbëra nga kompani dhe trusta në shtete të ndryshme, për të cilat jepeshin udhëzime nga një ofrues shërbimesh financiare dhe diskutoheshin në këtë mënyrë nga i dyshuari me noter Holandez. Personat juridik Holandez bënë pjesë në këto struktura të ndërlikuara. E njëjta gjë vlente edhe për fondacionet Holandeze të regjistruara me një adresë ndërkombëtare. Struktura, nganjëherë përbëhej nga tetë subjekte që ushtronin aktivitetin në vende të ndryshme. Raportohet se i dyshuari nuk e dinte në disa raste identitetin e përfituesve përfundimtarë të kompanive që ai krijonte.

Tipologji nr.24 Mangësi në zbatimin e detyrimeve për parandalimin e PP/FT ose nivel i pamjaftueshëm ndërgjegjësimit dhe përputhshmërie

Rasti ka të bëjë me fonde të përftuara nga zhvatja. Ofruesi i shërbimeve krijoi struktura ligjore të përbëra nga kompani mëmë të regjistruara në një vend me taksë të ulët, me pak ose aspak detyrime për të mbajtur dokumentacion administrativ dhe kontabël. I dyshuari përdori një llogari bankare të koduar në Zvicër, për të fshehur më tej aktivitetin e pastrimit të parave. Kompanitë administroheshin nga ofrues shërbimesh trusti dhe kompanish.

Sipas prokurorit publik: “sofistikimi përfshinte gjithashtu përdorimin e personave dhe kompanive të besuara, të cilët për vetë natyrën e profesionit të tyre, duhej të kishin vënë re se çfarë po ndodhte dhe të kishin reaguar nëpërmjet raportimit. Megjithatë, askush nuk pa arsye për të ngritur ndonjë shqetësim.”

Tipologji nr.25: Abuzimi i mangësive legislative

Ky rast përfshinte një skemë mashtruese tatimore të krijuar për të shmangur pagesën e taksave të gjeneruara nga tregtia ndërkombëtare dhe një infrastrukturë për pastrimin e parave që përdorej për të fshehur fondet e fituara në mënyrë të jashtëligjshme. Të dyshuarit përdorën një ofrues shërbimesh për të regjistruar dhe drejtuar dy kompani ndërkombëtare guackë (Kompania A dhe Kompania B) për të krijuar pamjen e rreme se të ardhurat nga tregtia e tyre ndërkombëtare, nuk i përkisnin kompanisë vendase që ata kontrollonin, me qëllim shmangien e taksave. Dy kompanitë tregtonin vetëm me njëra-tjetrën dhe nuk kishin asnjë burim tjetër të ardhurash. Kompania A (kompani e huaj guaskë) transferoi fonde të konsiderueshme te kompania C (kompani vendase) duke përdorur si mbulim një “tarifë konsulence” / “komision shërbimi”. Vetëm ky komision, i cili ishte më pak se gjysma e të ardhurave reale, u raportua tek autoriteti tatimor në Izrael. Kështu, në fund, të dyshuarit paguanin taksa vetëm për një pjesë të vogël të të ardhurave të tyre.

Ky rast lidhet me një hetim ndaj një organizate kriminale ndërkombëtare, aktive në pastrimin e parave dhe që kishte kryer krime në Itali. Hetimi u nxit nga raportet e transaksioneve të dyshimta, që lidheshin me flukse financiare nga një kompani në Ishujt e Virgjër Britanikë, të kanalizuar përmes një banke Zvicerane dhe të dërguara te një person juridik italian për t'u përdorur për rikonstrukcionin e një njësie pasurie të paluajtshme me vlerë 9 milionë euro. Hetimi çoi në ngritjen e akuzave për pastrim parash, ndaj një kontabilisti të miratuar. Gjatë kontrollit të zyrës së tij u sekuestruan dokumente që lidhen me një numër të madh strukturash “në parajsë fiskale” të krijuara në emër të klientëve vendas. Hetimet e mëvonshme, evidentuan se rreth 800 milionë Eur ishin transferuar midis Italisë dhe llogarive ndërkombëtare.

Tipologji nr. 26: Manipulimi i deklaratave tatimore dhe falsifikimi i dokumenteve.

Ky rast ishte një hetim i bazuar në dyshimet ndaj të personave juridik Holandezë për paraqitje të deklaratave tatimore të pasakta, pastrim parash dhe falsifikim dokumentesh. Gjatë hetimit, u identifikua se fondet ishin transferuar përmes një llogarie në Zvicër (e identifikuar vetëm me numrin e saj), në emër të një ofruesi shërbimesh financiare në Panama. Menjëherë pas kësaj transferte, shumat të ngjashme u tërhoqën nga llogaria, me një përshkrim të rremë, në favor të subjekteve të dyshuar në Holandë.

Një ofruer shërbimesh financiare e mbështeti këtë proces duke ju dhënë të subjekteve të dyshuar mundësinë të fshehin këto flukse parash nga palët e treta. Faturat për shërbimet e ofruara, paguheshin te ofruesi i shërbimeve financiare përmes llogarisë në Zvicër.

Tipologji nr.27: Përdorimi i tregëtisë ndërkombëtare për fshehjen e fondeve nga mashtrimet.

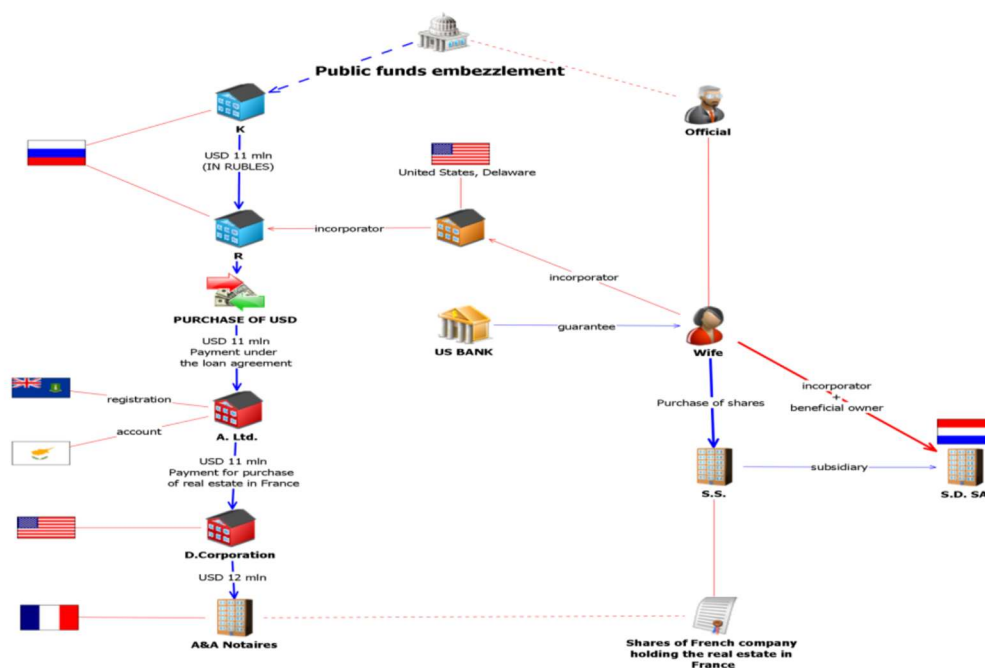
Kjo skemë u përdor për të fshehur fonde të përfituara nga mashtrime me inxhinieri sociale dhe vepra të tjera penale. Aktiviteti që shërbente për të mbuluar këto veprimtari kriminale për këto vepra kriminale ishte tregtia ndërkombëtare – fonde nga tregtarë në Evropë dhe SHBA që supozohej se dërgonin pagesa për furnitorë në Azinë Lindore. I dyshuari, pronar i një institucioni të licencuar për transferime parash, operonte edhe një institucion të dytë, të paregjistruar. I dyshuari përdorte disa persona fizikë si kontaktet e tij në Azinë Lindore, të cilët në vijim kontaktonin ofruer vendas të shërbimeve për kompani me qëllim krijimin e kompanive ndërkombëtare dhe hapjen e llogarive bankare. Persona lokal regjistroheshin si aksionerët e kompanive të reja ndërkombëtare, të krijuara për këtë skemë. Aksionerët regjistroheshin duke përdorur pasaportat e siguruara nga personat e kontaktit të të dyshuarit të përmendur më sipër. Adresat e regjistrimit të kompanive ndodheshin në vendet e Azisë Lindore. Llogaritë bankare hapeshin në të njëjtat vende aziatike ku ishin të regjistruara zyrat.

Menjëherë pas hapjes së llogarive bankare, i dyshuari merrte mjetin e vetëm për t'i kontrolluar ato, pra një kod elektronik me fjalëkalimet për aktivitetet online. Për të krijuar besueshmëri dhe histori krediti, disa llogari aktivizoheshin me aktivitet të ulët, ndërsa të tjerat

për transaksione me volum të lartë. Nëse banka kishte pyetje rreth natyrës së transaksioneve, pyetjet u dërgoheshin përfaqësuesve lokal dhe ata ua kthenin bankës, sipas instruksioneve të të dyshuarit.

Tipologji nr.28: Krijimi i strukturave komplekse të pronësisë dhe kontrollit (Armët e Dëmtimit në Masë – ADM).

Fondet publike të përvetësuara me vlerë 300 milionë rubla Ruse (rreth 11 milionë dollarë amerikanë – USD) u transferuan nga llogaria e Kompanisë K në llogarinë e Kompanisë R. Kompania R, një korporatë me bazë në Delauer të SHBA, ishte në pronësi dhe nën administrimin e bashkëshortes Ruse të të dyshuarit, e cila ishte zyrtare shteti. Po atë ditë, Kompania R, transferoi 11 milion USD si hua në një llogari të Kompanisë A (me seli në Ishujt Britanikë të Virgjër), e mbajtur në një bankë qipriote. Më pas, Kompania A transferoi mbi 11 milionë dollarë te Kompania D (me bazë në SHBA) për të blerë pasuri të paluajtshme në Francë. Kompania D transferoi më shumë se 12 milionë dollarë në një Zyrë Noteriale Franceze. Informacioni nga Njësia e Inteligjencës Financiare e Luksemburgut tregoi se një nga bankat Amerikane kishte vepruar si garantor për bashkëshorten e të dyshuarit, në një transaksion për blerjen e aksioneve të një kompanie franceze – e cila ishte edhe mbajtësja e pasurisë së paluajtshme. Transaksioni u krye përmes një kompanie S.S., një degë franceze e shoqërisë luksemburgase S.D. S.A., e themeluar dhe në pronësi të të njëjtit individ. Analiza tregoi se këto dy zinxhirë ishin të ndërlidhur dhe se pasuria e paluajtshme ishte blerë me të ardhurat e përvetësuara nga fondet publike, në përfitim të bashkëshortes së zyrtarit shtetëror.

Tipologji nr.29: Përdorimi i kompanive “shell” për fshehjen e fitimeve nga mashtrimi financiar.

Kjo tipologji përfshin përdorimin e strukturave ndërmjetësuese dhe shërbimeve profesionale, për të fshehur fitimet e përfituara nga mashtrimi financiar, konkretisht përmes tregtimit të valutave të huaja dhe opsioneve binare. Kompanitë lokale të përfshira në skemë tërhiqnin investitorë të huaj duke u paraqitur si platforma të ligjshme për tregtimin e valutave dhe opsioneve binare, ndërkohë që aktiviteti i tyre real lidhej me mashtrimin.

Për të maskuar origjinën e fondeve, kompani private, përfaqësuesit e bankave të huaja dhe firmave ligjore krijuan kompani të huaja jashtë vendit, duke kontaktuar ofrues të shërbimeve të trusteve dhe kompanive në vende të ndryshme. Këta ofrues shërbimesh krijuan kompani “guackee” në vende të ndryshme dhe, si pjesë e shërbimit të ofruar, hapën gjithashtu llogari bankare në emër të këtyre kompanive në vende të tjera.

Pas krijimit të kompanive, ofruesit nuk morën pjesë në menaxhimin e tyre dhe nuk ushtruan asnjë aktivitet të mëtejshëm të lidhur me to. Në disa raste, të dyshuarit përdorën këto kompani “guackee” si mjete për pastrimin e parave, ndërsa në raste të tjera i shitën kompanitë palëve të treta me qëllim përfitimin financiar, duke krijuar kështu shtresa shtesë, të fshehjes së pronësisë përfituese dhe origjinës së fondeve.

Tipologjia nr.30: Skema për evazion fiskal dhe pastrim parash.

Kjo tipologji lidhet me përdorimin e këshillimit profesional për të ndërtuar një skemë, e cila kishte për qëllim që lëvizjet e fondeve të paraqiteshin si pagesa të ligjshme ndaj palëve të treta, ndërkohë që në realitet paratë riktheheshin përfundimisht te përfituesi origjinal.

Të dyshuarit transferuan fonde nga llogaritë bankare të kompanive të tyre në llogari bankare të kompanive të regjistruara në Zelandën e Re. Këto kompani dhe llogaritë përkatëse bankare ishin nën kontrollin e një kontabilisti të bazuar në Vanuatu, i cili vepronte gjithashtu si person i autorizuar i llogarive bankare. Pagesat u regjistruan në mënyrë të rreme në dokumentacionin kontabël të kompanive si “tarifa menaxhimi dhe konsulence”, të mbështetura nga fatura fiktive që përputheshin me shumat e transferuara.

Nuk ekzistonte asnjë provë që të ishte kryer realisht ndonjë shërbim konsulence. Megjithatë, këto pagesa të rreme u deklaruan si shpenzime të zbritshme në deklaratat tatimore të kompanive X, Y dhe Z, duke ulur në mënyrë të padrejtë të ardhurat tatimpaguesve dhe detyrimet tatimore përkatëse.

Në fazën pasuese, kontabilisti transferoi fondet duke i paraqitur ato si “hua ndërkombëtare”, përmes një serie transaksionesh ndërkombëtare që kalonin nëpër llogari bankare të mbajtura në emër të kompanive të kontrolluara prej tij. Në përfundim, paratë u transferuan në llogaritë bankare personale të të dyshuarve në Australi, përmes një kompanie të huaj të kontrolluar nga kontabilisti, e ndryshme nga kompanitë në Zelandën e Re që kishin marrë fillimisht fondet.

Për të maskuar rikthimin e fondeve në Australi si huadhënie legjitime, u përgatitën dokumente të rreme që pretendonin se ishin marrëveshje huaje ndërkombëtare me një huadhënës të huaj. Këto marrëveshje fiktive u përdorën për të shmangur trajtimin e fondeve si të ardhura të tatueshme, duke mos gjeneruar kështu detyrime tatimore.